dine iunguntur. Haec est, quae numquam praeterit^a, si in veritate fideliter habetur. a. 800 Pro dolor, sed rare^b inveniuntur, quorum integra fides veram foras ostendat caritatem¹. Quae plurimos habet inpugnatores², sed maxime saeculi divitias, quae fallaci specie infestant corda quaerentium illas; ut vix antiquae dilectionis quaelibet scintilla^c eluceat^d inter caliginosas terrenorum desideriorum umbras.

Hanc vero pestiferam saeculi cupiditatem a tuo animo, carissime fili, miserantis e Dei f adiuvante gratia, procul expelle, quatenus tranquilla pace ing spe suavitatis et fide veritatis et caritatis perfectione deo Christo servire valeas; habens saeculum, tamquam non habeas. Si vero sentias in animo tuo tibi inpedimento esse pacificae servitutis, qua domino Deo deservire debeas, saecularem possessionem, melius est mox praecidere funem iniquitatis illius, quam vana spei ligamenta in longum protrahere tempus; nesciens, quid ventura dies pariat. Sunt enim homines, qui spe pereunt, longam sibi promittentes vitam; et subito rapiuntur de hac luce; et quod cogitaverunt, non perfecerunt. Tibi vero a Deo data prudentia praevideat, quo tuus te ferat animus; et noli tardare in eo, quod tibi optimum eligas.

Tu vero scias q, quo desiderio, qua mente saeculi possideas honores, si tibi nil inpedimenti generant pristinae relegionis, quam habuisti et semper habere opto in Christi servitio. Nil tibi deesse aestimo in cella sancti Stephani honestae conversationis, ut tibi necesse sit foras per varias terrarum species vagari et audire aliorum infidelitates, et contra peccata irasci aliena et mentis tuae dulcissimam perdere quietem. Tamen, ut dixi, sapientia tua consideret, quem habeas profectum in habendo res alienas, si sufficiant tibi ad elemosinarum in miseros largitionem; si scolam legentium habere possis; si pauperes vestire, si peregrinos recipere, si quiete vivere, si pacem cum eis, qui foris sunt, habere valeas.

Plurimia sunt inpugnatores ecclesiae Christi3, qui cotidie aliquid velb precec vel violentia rapere gestiunt; et non sunt nisi verbotenus amici, factis vero inimici. Horum perversitas multum inquietare solet custodes ecclesiarum Christi; sicut in carissimo filio meo Simeoned, summo sacerdote, intellegere potese, easdem ab impiis patientef molestias, quasg antecessores illius ab inimicis Christi perpessi sunt. Quorum contrarietas debito fine secundum iudicium iusti Dei periith, sicuti et his, qui modo adversantur praedicationik praedictii filii nostri et servorum Dei, qui apudm vos sunt certa remanet perditio. Tu tamen illius bonam voluntatem precibus adiuvare, exhortationibus ammonere, ut viriliter agat, nullatenus desiste; quia in salute illius prosperitas vestra consistit, et in profectu voluntatis bonae nobis omnibus merces apud Deum reputabitur. Quiao ego, licet indignus pater, nutrivi, educavio, et ad perfectum perduxi virum quem vos elegistis in pontificatus honorem. Saepius ammone illum de praedicationis verbi Dei instantia et pacientiae bono, quae valde necessaria

a) preterit post corr. in preter. T*. b) corr. in rari A 2; rari A 1*. c) scintillae H. d) elucet H. g) et A 1, A 2. h) habe A 1, A 2. i) secularis possessio H, T*. f) deo T^* . e) miserante H, T*. 1) iniquitatem m eraso T*. m) spe A, T*. n) lamenta T^* . o) ruunt T*. 40 k) om. H, T*. p) promittens H. q) scis A. r) quiete H, T*. s) possedeas H. t) nihil T*. u) inpedimentum H; x) om. A 2. y) sufficient A 1*. v) religiones quas T*. w) quo ut H, T*. impedimentum T^* . a) plures A. z) elymosinarum H. b) tibi A. c) pace A. d) Simeoni T*. e) potest H. g) \(\bar{q} \) H, post alio atram. corr. in quas T*; quam A 2, corr. in quas A 1*. f) patiente H, A, T*. 45 h) perit H, T*. i) sibi A. k) praedicatione H; predicatione T*. 1) quam praedicas filiis nostris et m) quiap' H; qui aput A 2; quia post vos T*. servis A pro praedicti — servorum. n) scilicet Simeonis superscriptum est in A2, del. in A1*. O) Quem A. p) edocavi H, corr. in educavi T*. q) precationis A 2, T*.

¹⁾ Cf. Alcvini versus (Poet. Carol. I, 266): Rara fides hominum caros effecit amicos. 2) Cf. 50 infra lin. 25, supra p. 320: quia plurimi sunt impugnatores. 3) Cf. not. 2. 4) Eanbaldo II archiepiscopo Eboracensi; v. ep. 232 infra. 5) Cf. supra p. 167 n. 1.